

Aleksandar Milenković

KOLONIJA JP DRUGI OKTOBAR

septembar 2005.

Retko koji grad ima tako razvijenu likovnu delatnost kao Vršac. Skoro svakog dana prisustvujemo otvaranju neke izložbe koje publika sa sve većim razumevanjem prati. Tradicionalna kolonija pod krovom komunalnog preduzeća 2. Oktobar okupila je ovog puta dvadeset umetnika koji su nastupili na prodajnoj izložbi. Izvestan broj autora učestvovao je i

ranije u radu ove Kolonije. Već prvim pogledom može se zaključiti da cela umetnička skupina ima jednu zajedničku odliku koja se na grupnim izložbama teško postiže. Radi se o opredelenju za realističku interpretaciju viđenog ili zamišljenog. Naravno, to podrazumeva i obilje tehnika i stilskih varijabli... od hiperrealizma i verizma, preko akademizma i klasične figuracije, do simbolizma i dekorativizma. U ovakvoj ujednačenoj konstelaciji kao izrazitija ostvarenja nameću se retki radovi fovističke, ekspresionističke i ikonopisačke usmerenosti. Pejzaži i ruralne pastorage preovlađuju a mrtva priroda odoleva. Tek poneka tzv. stilska vežba ali portreta ili akta – ni od

korova! Zato polazimo od autora koji su ovu, za oko dopadljivu selekciju, učinili zanimljivijom. Predrag Miljuš biblijskim motivom i svetačkim zlaćanim oreolima razbija ujednačene ruralne motive u okruženju. Anica Radošević ekspresno se nameće eksplozivnom ekspresijom makrocvetova u kombinaciji jarkih elementarnih boja. Solidarišući se sa figurativno nastrojenim kolegama na Koloniji, Tomislav Suhecki se odriče omiljenog ekspresionističkog enformela (sa figurativnim naznakama) u korist figure arhetipski prepoznatljivog – srpskog gedže.

Radislav Trkulja od običnog klasa, latice i tučka pravi poeziju, sjajno povezujući inicijum sa sopstvenom vizijom realnog. Kada se prihvati ravničarskog pejzaža ovaj umetnik će dekorativnu poetičnost floralnih motiva ugraditi u idiličnu pastoralu panonskih oranica. Velibor Bugarin ume od suvoparnog predloška vrlo vešto da komponuje primere čiste likovne estetike. U sličnom faktografskom maniru, Goran Stojanović puni kutije i kese rumenim jabukama koje svojim realitetom prizivaju da ih zagrižeš! Jovan Kokotović uspešno pretapa prirodni subjekt u nepretencioznu kompoziciju značajne likovnosti.

Jelena Vragović-Cvetković uranja u nostalgичni svet drevne pastorage slikajući sekvence iz domaćinstva. Naklonjen faktografskoj preciznosti detalja i atmosfere, Janoš Mesaroš minuciozno reprodukuje odabrane motive. Slaviša Filipović

uspešno se trudi da kičicom konkuriše fotoobjektivu... "blendu" i "eksponažu" određuje mu istančani osećaj za volumene i fakturu objekata. Gmitar Obradović je sa pitoresknim seoskim kućama vrlo blizu istom pristupu tj. romantičnoj interpretaciji stvarnog. Baš kao i Ivan Knežević sa prizorima i objektima istog žanra.

Grupu zaljubljenika u pejzaže i maglene urbane vedute čine – Vaso Milekić, Bogdan Antonijević, Živojin Marković, Miroslava Kućačanin, Goran Despotovski i Dragoslav Kanjevac. Osim Milekića koji u groplanu snažnim grifom oslikava šumski čestar, ostali u svoje vedute unose koliko plemeniti sfumato toliko i elegičnu ekološku intonaciju. Drugim rečima, njihove šarmantne interpretacije pejzažnih tema prerastaju u likovni pledoaje za očuvanje iskonske lepote prirode. U ovom slučaju širokih prostranstava panonskog ozračja!

Na kraju par primedaba koje ne umanjuju opšti povoljni utisak. Postalo je manir da se ispod radova ne stavljaju imena autora... zašto! Ako se ni autor čitko ne potpiše u dnu slike ostaje enigma o čijem se ostvarenju radi. Eventualni katalog izložbe sa reprodukcijama radova i imenima autora samo delimično razrešava problem. Ovog puta je list formata A-4 sa po jednom slikom od svakog učesnika zamenio regularan katalog koji Kolonija ovog ranga i ambicija ipak zaslužuje.